

1. (17-16) І Господь промовляв до Мойсея, говорячи:

2. (17-17) Промовляй до Ізраїлевих синів, і візьми від них по одній палиці для батьківського дому, від усіх їхніх начальників для дому їхніх батьків, дванадцять палиць; і напиши ймення кожного на палиці його.

3. (17-18) А Ааронове ймення напишеш на Левієвій палиці, бо одна палиця для голови дому батьків їх.

4. (17-19) І покладеш їх у шкінії заповіту перед ковчегом свідoctва, де Я, за умовою, буду являтися вам.

5. (17-20) І станеться, той чоловік, що Я виберу його, його палиця зацвіте. І Я відхилю від Себе нарікання Ізраїлевих синів, що вони нарікають на вас.

6. (17-21) І Мойсей промовляв до Ізраїлевих синів, і дали йому всі їхні начальники по палиці від кожного начальника для дому їхніх батьків, дванадцять палиць. А палиця Ааронова серед їхніх палиць.

7. (17-22) І поклав Мойсей ті палиці перед Господнім лицем у шкінії заповіту.

8. (17-23) І сталося назавтра, і ввійшов Мойсей до шкінії заповіту, аж ось зацвіла Ааронова палиця для Левієвого дому, і пустила пуп'янки, і зацвіла квіткою, і випустила дозрілі мигдалі!

9. (17-24) І виніс Мойсей усі ті палиці з-перед Господнього лица до всіх Ізраїлевих синів, і вони побачили, і взяли кожен свою палицю.

10. (17-25) І сказав Господь до Мойсея: Верни Ааронову палицю до ковчегу свідоцтва, щоб берегти на ознаку для неслухняних синів, і спиниш їхні нарікання проти Мене, щоб не повмирали вони.

11. (17-26) І зробив так Мойсей, як Господь наказав був йому, так він і зробив.

12. (17-27) І сказали Ізраїлеві сини до Мойсея, говорячи: Тож ми повмираємо, погинемо, усі ми погинемо!

13. (17-28) Кожен, хто наблизиться до Господньої шкіни, помре. Чи ж ми дорешти вимремо?